

MALA CRVENA KUĆA BEZ VRATA I PROZORA SA ZVIJEZDOM U SREDINI

Bio jednom jedan dječak koji se volio igrati sa svojim igračkama. Jednog dana dosadile su mu sve njegove igračke i sve igre.

„Što da sada radim?“ upitao je mamu.

Njegova mama uvijek je znala zanimljive igre.

„Predlažem ti da kreneš u potragu i pronađeš malu crvenu kuću bez vrata i prozora sa zvijezdom unutra“, rekla je mama.

Dječak nikada nije čuo za takvu kuću. Obično je njegova mama imala dobre ideje, ali ova je baš malo čudna. Dječak je ipak odlučio krenuti u potragu.

„Kojim putem trebam krenuti?“, upitao je mamu.

„Hodaj cestom, prođi pokraj kuće našeg susjeda poljoprivrednika, pređi preko brda te se vrati što brže možeš i ispričaj mi o svome putovanju“, rekla je mama.

Dječak je obukao jaknu, stavio kapu i krenuo na putovanje. Ubrzo je na putu susreo djevojčicu koja je pjevala i plesala.

„Znadeš li gdje mogu pronaći malu crvenu kuću bez vrata i prozora sa zvijezdom u sredini?“ upitao je djevojčicu.

„Ja ne znam, ali možemo pitati moga tatu“, rekla je djevojčica.

Dječak je otišao do velike smeđe staje u kojoj je farmer držao krumpire i košare pune žutih i narančastih bundeva. Tamo je stajao poljoprivrednik i gledao zelene pašnjake i žuta polja.

„Znadete li gdje mogu pronaći malu crvenu kuću bez vrata i prozora sa zvijezdom u sredini?“ upitao je poljoprivrednika.

„Ja sam već jako star, no nikada nisam vidio takvu kućicu“ rekao je poljoprivrednik.

Savjetovao ga je neka pita baku koja živi na brdu. Dječak je krenuo dalje. Ugledao je baku kako sjedi u vrtu prepunom cvijeća.

„Dobar dan“, rekao je dječak, „znadete li gdje mogu pronaći malu crvenu kuću bez vrata i prozora sa zvijezdom u sredini?“

Baka je plela crvene rukavice, a kada je čula što ju je dječak upitao nasmijala se.

„I ja bih željela pronaći takvu kućicu jer bi mi zvijezda unutra ljepše sjala od svijeće“, rekla je baka.

Savjetovala je dječaka neka upita vjetra jer on ide svugdje i sve vidi. Dječak je krenuo dalje penjući se prema vrhu brda. Počeo je razmišljati o tome da se njegova mama zabunila i da takva kućica nigdje ne postoji. Odjednom je osjetio lagani vjetar na leđima.

„Vjetre“, rekao je dječak, „znadeš li gdje mogu pronaći malu crvenu kuću bez vrata i prozora sa zvijezdom u sredini?“

„HU, HUUUU, HUUUUUUU, slijedi me!“ rekao je vjetar.

Dječak je trčao za vjetrom preko travnatog polja sve do voćnjaka s jabukama. Tada je vjetar puhnuo na vrh voćke i otkinuo veliku crvenu jabuku. Jabuka je pala na zemlju. Sunce je obasjalo njenu crvenu boju. Dječak je uzeo sjajnu jabuku. Jabuka je bila velika i okrugla, a smeđa peteljka stajala je uspravno poput dimnjaka. Nije imala ni prozora, ni vrata. Je li unutra bila zvijezda?

„Hvala ti!“, rekao je dječak vjetru.

„Nema na čemu!“, odgovorio je vjetar.

Dječak je dotrčao kući.

„Pogledaj“, rekao je dječak ponosno, „pronašao sam malu crvenu kuću bez vrata i prozora, ali ne znam je li zvijezda unutra.“

Mama je uzela nož (*sada nožem režite jabuku po sredini, vodoravno*) i prerezala jabuku.

„Vidim zvijezdu!“, rekao je dječak.

„Predivno!“, rekla je mama.

Vjetar je pomogao dječaku riješiti zagonetku o maloj crvenoj kućici bez vrata i prozora sa zvijezdom u sredini.

Dječak i mama uzeli su jabuku i pojeli je bez gledanja u zvijezdu.